

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323010543
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4323010543.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného W. M., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného W. M. podanej proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 13.06.2023, sp. zn. 2PP/24/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 15. augusta 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného W. M. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 6T/58/2020 zo dňa 19.11. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/26/2022 zo dňa 26.05. 2022.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu, pričom ale len čiastočne splnil materiálne podmienky.

Poukázal na skutočnosť, že z hodnotenia odsúdeného ústavom vyplýva, že stanovený program zaobchádzania sa plní priebežne vo všetkých oblastiach. Hoci odsúdený verbálne proklamuje kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti, jeho resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je stredné. Podľa názoru súdu I. stupňa je správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu skôr prispôsobením sa podmienkam výkonu trestu, ako prejavom výraznejšieho polepšenia sa odsúdeného.

Zdôraznil, že nie je splnená druhá materiálna podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť a opakovane vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody. Skutočnosť, že odsúdený má v odpise registra trestov za obdobie od roku 1988 do roku 2022 až 28 záznamov odsúdení, podľa názoru súdu I. stupňa značí, že v prípade odsúdeného nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane páchala trestnú činnosť, z čoho vyplývajú dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Ďalej konštatoval, že pokiaľ sa odsúdený vo svojej žiadosti odvoláva na osobu svojej dcéry, táto skutočnosť nie je novou skutočnosťou v živote odsúdeného, existovala už pred tým, ako bol odsúdený opakovane uznaný vinným pre spáchanú trestnú činnosť, no napriek jej existencii odsúdený trestnú činnosť páchal opakovane. Zároveň súd I. stupňa k predloženému čestnému vyhláseniu o prísľube zamestnania odsúdeného po jeho podmienčnom prepustení argumentoval, že nie je ani táto skutočnosť faktorom zakladajúcim u odsúdeného odôvodnený predpoklad vedenia riadneho života, keďže, ako sám uviedol, v

uvedenej spoločnosti už v minulosti pracoval ako brigádnik, no napriek tomu sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú bol právoplatne uznaný vinným a odsúdený. Záverom vyhodnotil, že celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné dosiahnuť len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Vyjadril presvedčenie, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu. Preto súd I. stupňa žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený, prostredníctvom obhajkyne, ktorá následne podala sťažnosť aj písomne podaním zo dňa 16.06.2023. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedla, že odsúdený svojim správaním a plnením povinností preukázal polepšenie. Konštatovala, že neobstojí argumentácia prvostupňového súdu, že nemožno očakávať, že povedie riadny život, nakoľko bol viackrát trestaný. Znamenalo by to potom, že každý jeden odsúdený, ktorý je viackrát trestaný, by vlastne nikdy nemohol dať žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu, a bol by tým z takejto zákonnej možnosti vlastne vylúčený. Záverom uviedla, že prvostupňový súd opomenul prihliadnuť aj na to, že trest z ktorého požiadal o podmienené prepustenie, je trestom vo výmere 12 mesiacov za spáchanie prečinu.

Odsúdený aj sám podal písomnú sťažnosť, ktorú odôvodnil okrem iného tým, že disciplinárne odmenený nemohol byť vzhľadom na jeho zdravotný stav. Zúčastnil sa všetkých prednášok, súťaží, kvízov, v kolektíve je obľúbený.

Krajský súd v Nitre ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa správne argumentoval ak uviedol, že odsúdený mal formálnu podmienku na podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnenú, a to dňa 21.04.2023, keďže v súčasnej dobe vykonáva od 21.10.2022 trest odňatia slobody za spáchaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., ktorého predpokladaný koniec je 21.10.2023.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmienenčne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmienenčné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojim správaním polepšenie sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V tomto smere je potrebné poukázať na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest

odňatia slobody. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že u odsúdeného boli spočiatku zaznamenané adaptačné problémy na podmienky výkonu trestu, v jednom prípade bezdôvodne vyhlásil hladovku. Vplyvom psychologického, pedagogického a režimového pôsobenia sa podarilo docieľiť stabilizáciu jeho psychického stavu a eliminovať adaptačné problémy. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Je teda zrejmé, že zlepšenie správania sa odsúdeného súvisí predovšetkým s pôsobením uvedeného psychologického, pedagogického a režimového vplyvu vo výkone trestu odňatia slobody a aj podľa názoru nadriadeného súdu nie je dané výrazné polepšenie v správaní sa odsúdeného, ktoré by zakladalo dôvod na podmieňané prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností, súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. V prípade odsúdeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že ide o osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti (má 28 záznamov, v niektorých prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený), a to aj obdobného charakteru ako bol skutok, za ktorý bol odsúdenému uložený v súčasnej dobe vykonávaný nepodmienečný trest odňatia slobody Riaditeľ ústavu na výkon trestu, kde odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest konštatoval, že v prípade odsúdeného je stredné riziko recidívy a menej priaznivá resocializačná prognóza.

Na základe daných skutočností bolo možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.